

PERSBERICHT

Datum: 28 oktober 2003

Van: Actiegroep (en website i.o.) DICKMOETVRIJ.COM
 Woordvoerder Paul Roggema
 Monnikenstraat 13G
 1012 BP Amsterdam
 t 020-6275102
 m 06-52371858
 e progema@euronet.nl

VIJFDE HERZIENINGSVERZOEK DICK VAN LEEUWERDEN AFGEWEEZEN, ZESDE VERZOEK IN VOORBEREIDING

In een beslissing dd. 30 september 2003 heeft de Hoge Raad der Nederlanden het vijfde herzieningsverzoek in de zaak-van Leeuwerden afgewezen. De verdediging legt zich hier beslist niet bij neer en gaat een zesde herzieningsverzoek indienen. De actiegroep Dick Moet Vrij gaat de zaak via een website onder de aandacht brengen.

Dick van Leeuwerden werd wegens moord tot 12 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij was butler en sloot een verstandshuwelijk, omdat zijn werkgeefster hem wilde belonen voor zijn werk. Vijf weken na het huwelijk (in de nacht van 4 op 5 november 1983) overleed mw. Brouwers – van Wylick. Dick werd vervolgd wegens moord. De rechtbank veroordeelde hem tot twee jaar wegens verwaarlozing (en sprak hem vrij van moord) maar het gerechtshof besliste anders: twaalf jaar wegens moord met voorbedachte rade.

Een verklaring van de patholoog-anatoom dr. Zeldenrust, die stelde dat 'dat de oorzaak van de dood van mevrouw van Wylick kan zijn geweest een acute vergiftiging door alcohol en de [...] aangetoonde geneesmiddelen, waarbij mogelijk betekenis toekomt aan de conditie van de 72-jarige mevrouw van Wylick en de toestand van haar hart' was het belangrijkste onderdeel van het vonnis. Daarnaast is uit verklaringen van Dick zelf en twee kroongetuigen (de rij-instructeur van mevrouw en diens vriendin) geconcludeerd dat Dick ongeveer drie kwartier voor het overlijden een 'onstellend hoge bloeddruk' geconstateerd zou hebben maar geen medische hulp zou hebben ingeroepen. Daarnaast zou hij haar 90%-rum gegeven hebben, en zou hij bij herhaling met de kroongetuigen de gewenste dood van mevrouw hebben besproken.

De verdediging bestrijdt vrijwel alle conclusies uit het vonnis. Dick heeft op geen enkele manier de hand gehad in het overlijden en mevrouw is een natuurlijke dood gestorven. Dat het overlijden zo snel na het huwelijk plaatsvond was onvoorzienbaar toeval, hoe anders de schijn ook is. Om het arrest herzien te krijgen zijn tot nu toe vijf herzieningsverzoeken ingediend.

INHOUD VIJFDE HERZIENINGSVERZOEK

De vijfde, nu afgewezen herziening bestaat voor een belangrijk deel uit een rapport van prof. Dr. A.E. Becker, hoogleraar Cardiovasculaire Pathologie, en hoofd van de afdeling Cardiovasculaire Pathologie van het AMC. Hij is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de opleiding tot patholoog anatoom. Hij bekritiseert het sectierapport van dr. Zeldenrust (verkeerde conclusies, ten onrechte is informatie van huisarts, specialist en ziekenhuis niet opgevraagd, aanwijzingen voor werkelijke doodsoorzaak gemist), en acht het rapport

- *'onzorgvuldig en curieus'*
- *'de conclusies zijn onbegrijpelijk en niet gestaafd door deskundigen'*
- *'Ik acht het evenzeer onacceptabel dat Justitie een sectierapport krijgt voorgelegd dat zo onzorgvuldig en onvolledig is opgesteld en dat mede op grond daarvan beschikt wordt over een verdachte.'*

Andere aangevoerde feiten waren onder andere:

- De getuigenis van dr. Zeldenrust (citaat '*....mijn slotconclusie, dat de oorzaak van de dood van mevrouw Van Wylick kan zijn geweest een acute vergiftiging door alcohol en door de heer Van der Ark aangetoonde geneesmiddelen...*') berust aantoonbaar op een communicatiestoornis tussen dr. Zeldenrust en de betrokken deskundige professor Nelemans, vast beëdigd gerechtelijk deskundige op het gebied van de toxicologie (vergiftigingen). Tijdens de zitting bij het gerechtshof verklaarde dr. Zeldenrust dat professor Nelemans hem telefonisch meegedaald had dat de voorliggende combinatie van medicijnen en de alcohol tot de dood kon leiden. Echter, bij latere navraag bevestigde prof. Nelemans nogmaals dat hij juist had gezegd 'dat het *niet* kon'. Dit misverstand is volgens prof. Nelemans ontstaan door de doofheid van dr. Zeldenrust.
- Nieuwe informatie is ook te vinden in een nieuwe rapportage van prof. dr. C.J. van Boxel, internist en hoogleraar klinische farmacologie verbonden aan het AMC, gedateerd op 14 november 2002. Ook deze rapportage leidt tot de dwingende conclusie dat het door dr. Zeldenrust gegeven deskundig oordeel onjuist is geweest en dat het gerechtshof niet over alle informatie beschikte. Over het genoemde syndroom van Conn en de mogelijke oorzaken daarvan (gezwel in de bijniere) zegt prof. Van Boxel dat er *'geen excuus mogelijk is voor het geen aandacht schenken aan het vinden van adenomen [gezwellen] bij een obductie'*. Tevens bekritiseert hij het 'nalaten van het opvragen van klinische gegevens' (van de behandelend specialist van mw. Van Wylick). Vanwege deze gebreken spreekt prof. Van Boxel van een *'onjuist gegeven deskundig oordeel'* door dr. Zeldenrust.

Hij stelt en documenteert verder dat 'de door collega Zeldenrust veronderstelde doodsoorzaak **volstrekt onjuist** is: een bloedalcoholgehalte van 1,76 promille in combinatie met een normale concentratie promethazine leidt NIET tot de dood'.

De Hoge Raad stelt in haar afwijzing onder andere dat veel van de aangevoerde punten al eerder bij het gerechtshof bekend waren, hetzij al in eerdere herzieningsverzoeken vervat waren. Verder is de Raad van mening dat het gerechtshof niet alleen geconcludeerd heeft op het punt van de alcohol-medicijnencombinatie, maar ook op grond van de andere ziekte-symptomen waar Dick niet adequaat op gereageerd zou hebben. Mevrouw zou geleden hebben aan een hartkwaal, hoge bloeddruk, en 'uiterlijke tekenen van lichamelijk onwel bevinden en/of machteloosheid [...]', en Dick zou haar daarna nog alcohol gegeven hebben en nagelaten hebben medische hulp in te roepen (dit alles is altijd door de verdediging met kracht bestreden).

Over die andere aspecten schrijft de Raad:

'Omtrent die bedoelde andere aspecten, welke een wezenlijk onderdeel uitmaken van de gronden waarop het Hof de veroordeling heeft gebaseerd, houdt de aanvraag niets in, zoals ook de eerdere aanvragen daaraan zijn voorbijgegaan'.

Van Leeuwen, zijn advocaat prof. mr. Knoops (en de medestanders van Dick) leggen zich beslist niet neer bij deze afwijzing. Er zal zeker een zesde herziening worden ingediend. Prof. mr. Knoops:

'Zonder op de zaken te willen vooruitlopen, kan worden vastgesteld dat de Hoge Raad de mogelijkheid open laat dat omtrent het verwijt van niet (medisch) ingrijpen, zich een novum kan voordoen. Hierop zullen wij ons nu richten.'

EERDERE HERZIENINGSVERZOEKEN

Niet eerder werden in een strafzaak vijf herzieningsverzoeken ingediend:

- In de eerste herziening bestrijden de professoren Houthoff en Nelemans de conclusies omtrent de alcohol-medicijnencombinatie; volgens hun oordeel is mevrouw helemaal niet door alcoholvergiftiging overleden.
- In de tweede herziening wordt onderzoek gedaan naar de werkelijke doodsoorzaak. Uit bestudering van eerdere medische dossiers blijken nieuwe gegevens op grond waarvan prof. van Boxtel concludeert dat het overlijden te wijten is aan de ziekte van Conn. Tevens worden nieuwe berekeningen gedaan omtrent het alcoholpromillage: de bij sectie gemeten waarde stemt overeen met door Dick opgegeven consumptie van mevrouw. Er blijkt dus door Dick helemaal geen extra alcohol te zijn toegediend.
- In de derde herziening onderschrijft de farmacoloog van het Gerechtelijk Laboratorium, van den Ark, de nieuwe conclusies omtrent onhoudbaarheid van de alcohol-medicijnenbeschuldiging, zodat het Gerechtelijk Laboratorium zelf terugkomt op haar eerdere oordeel.
- In de vierde herziening trekken de kroongetuigen al hun aantijgingen tegen Dick volledig (en onder ede) in (met name de vermeende voorbedachte rade, de alcoholtoediening en de verwaarlozing).

Kort samengevat is de motivatie van afwijzingen van de Hoge Raad dat de door de verdediging aangevoerde nieuwe feiten hetzij niet nieuw zijn, omdat zij bij de behandeling door het gerechtshof al bekend waren, dan wel geen nieuwe *feiten* betreffen maar meningen en/of gissingen. Daarnaast voldoen volgens de Raad de aangevoerde argumenten niet aan de eis dat zij zodanig relevant moeten zijn dat het gerechtshof in redelijkheid niet tot dezelfde beslissing had kunnen komen, waren die feiten indertijd bekend geweest.

WEBSITE, ACTIEGROEP

Reeds enige tijd is de heropgerichte actiegroep Dick Moet Vrij bezig met het ontwerpen van een website, waarin de zaak voor het grote publiek toegankelijk zal worden gemaakt. Het is de eerste keer dat er een website over een Nederlandse rechterlijke dwaling beschikbaar zal zijn.

Daarnaast worden de juridische studieverenigingen via voorlichtingsbijeenkomsten geïnformeerd over deze zaak (die al regelmatig als studiemateriaal gebruikt wordt).

ACTIEGROEP: DIT IS DE GROOTSTE NEDERLANDSE NAORLOGSE RECHTERLIJKE DWALING

De medestanders van Dick hebben uiteraard een geheel andere visie op de zaak. Volgens hun is Dick het slachtoffer van een rechtelijke dwaling, in de lijn van de Paskammermoord en de Puttense en Deventer moordzaken. In plaats van een (volstrekt onbewezen) alcohol-medicijnen vergiftiging is mevrouw aan een tot dan toe bij betrokkenen niet bekende aandoening overleden (Ziekte van Conn, met hartritmestoornissen als belangrijkste symptoom). De beschuldigingen van verwaarlozing, voorbedachte rade en toediening van 90%-rum zijn geheel onjuist en gebaseerd op doorgeslagen getuigen. Ook Dick heeft zelf onder grote druk een proces-verbaal ondertekend waarvan hij niet wist wat er in stond, omdat men hem zijn leesbril niet wilde geven.

Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de voornaamste kritiekpunten van de verdediging (anders dan reeds in de herzieningen aangevoerd).

- Er zijn talloze logische problemen met de bewezen geachte feiten. Zo zou Dick volgens het dossier eerst *nadat* hij voor mevrouw was gaan werken ontdekt hebben dat zij vermogend was en plannen hebben gemaakt om het geld in handen te krijgen, terwijl het toch een hard feit is dat alleen mensen

mensen met geld een butler kunnen betalen. Zowel mevrouw (in een verklaring na het huwelijk) als haar zuster (bij de politie) hebben verklaard dat Dick naar hun mening vanwege de zorg voor mevrouw de erfenis zou moeten krijgen. De vorm (een huwelijk) was een idee van de zuster: er zou op successierechten kunnen worden bespaard. Zelfs het motief voor de moord (het geld) klopt bij nader inzien niet: Dick was door het huwelijk miljonair geworden (er was expres in gemeenschap van goederen getrouwd) en zou door het overlijden van mevrouw slechts een kindsdeel méér krijgen.

- De situatie rond de kroongetuigen is volstrekt onnaceptabel. De rij-instructeur, die direkt na de politieverhoren aankondigde zijn beschuldigingen in te zullen trekken, werd beschuldigd van medeplichtigheid. Door het koppelen van beide zaken (hij werd medeverdachte) kon hij niet door de advocaat van Dick verhoord worden (anders schuiven medeverdachten elkaar alles in de schoenen). Het effect was dat zijn latere, ontlastende verklaring niet gebruikt kon worden. De vriendin van de man (zij had ook aangekondigd dat zij haar verhaal zou intrekken) was eerst verdachte maar werd opeens vrijgelaten, zodat zij als getuige opgevoerd kon worden. Omdat zij toevallig ongehuwd samenwoonden, viel zij niet onder het verschoningsrecht en moest zij haar eigen vriend (met wie zij twee kinderen had) van medeplechtigheid aan moord beschuldigen. Zij was tijdens de zittingen niet opgewassen tegen de acute dreiging van een hernieuwde arrestatie wegens meeneed.
- Er heeft een zorgvuldig geregisseerde karaktermoord plaatsgehad. In samenwerking met de familie zijn allerlei beweringen over het karakter van Dick gedaan, die, als zij waar waren geweest, inderdaad van kwader trouw zouden getuigen. Een drietal voorbeelden: Dick zou zich voor verpleger hebben uitgegeven en bij navraag bij de beroepsvereniging blijkt dat hij niet gediplomeerd is. Maar Dick had zich helemaal nooit als zodanig uitgegeven. Ook zouden de wijnrekeningen na de komst van Dick drastisch gestegen zijn. Bij herberekening bleek men de voorraad in de berging 'vergeten' te zijn. Verder werd Dick aan een andere, vergelijkbare zaak gekoppeld die bij nadere bestudering helemaal geen zaak was. Het geregisseerde karakter blijkt uit de hoeveelheid en systematiek van de verdraaiingen. De karaktermoord werd natuurlijk niet bemoeilijkt door de feitelijke situatie: een verstandshuwelijk (vanwege een erfenis) van een oude dame en een jonge homo wekt bij velen grote weerstand.
- Cruciale ontlastende processen-verbaal zijn 'verdwenen', oftewel achterovergedrukt. Het gaat om de alcoholbepaling van de indertijd in beslag genomen rum (dat was gewone, ca. 40% rum). Alcohol wordt altijd getest na inbeslagname. Verder heeft de politie expres een verhoor van de internist van mevrouw (die de alcohol-medicijnen-theorie beslist niet ondersteunde) afgelast. Het 'verdwijnen' van cruciale ontlastende stukken is bijvoorbeeld bij de Paskamer moord beschreven: het waterdichte alibi van de verdachte van Z. was bij de politie bekend maar werd niet aan het dossier toegevoegd.

TOT SLOT: MEN WIST DAT HET NIET WAAR WAS

Het meest bizarre aan de zaak is de deal die Dick niet lang na zijn arrestatie werd aangeboden: indien hij af zou zien van de erfenis, *zou de strafzaak komen te vervallen*. Dit werd hem door de notaris van de familie aangeboden. Men wist dus dat het niet waar was (immers, wie schikt er met de moordenaar van zijn moeder) en politie en justitie werkten mee aan een intimidatiepoging om een familie een erfenis te bezorgen.

EERHERSTEL

De medestanders zijn vastbesloten Dick te steunen, net zo lang totdat hij van moord zal worden vrijgesproken en eerherstel zal krijgen (we hopen dat er niet nog eens twintig jaat voor nodig zullen zijn). Het voorbeeld is uiteraard de Puttense moordzaak, waar door vasthoudendheid en uithoudingsvermogen (van o.a. prof. mr. Knoops en Peter R. de Vries) uiteindelijk resultaat werd bereikt. Deze zaak zal beslist niet weggaan.

Actiegroep DickMoetVrij
 Website i.o. Dickmoetvrij.com
 Paul Roggema (woordvoerder)
 Monnikenstraat 13G
 1012 BP Amsterdam
 t 020-6275102
 m 06-52371858
 e proggema@euronet.nl

Verantwoordelijk voor de zesde herziening is prof. mr. G.J. Knoops.
 KNOOPS & PARTNERS ADVOCATEN
 Apollolaan 58
 1077 BC Amsterdam
 t 020-4705151
 f 020-6750946